

debat. Jeg skal kun fremsætte et Par Berigtig- gelfer med Hensyn til den Maade, hvorpaa Yt- tringer af mig ere bleve forstaaede af forskjellige ærede Ralere. Jeg skal da begynde med i Anled- ning af en Yttring af den høitærede Justitsmini- ster at sige, at jeg ikke paa nogen Maade har sagt, at der ikke kunde være to Meninger om, at Udvalgets Princip med Hensyn til, hvad der skulde tages med i Loven og, hvad der skulde lades ude af den, var det rette, men jeg har kun sagt, at jeg synes ikke, at der kan være to Meninger der- om; saa bestemt, som den høitærede Minister frem- stillede det, har jeg ikke sagt det. — Der er der- næst en anden Yttring, som ligeledes foranlediger mig til en Berigtigelse, nemlig en Yttring af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Ussing) med Hen- syn til Barnemoderens Stilling, naar hun ikke kan forsørge Barnet. Jeg har ikke sagt, at det er den normale Fremgangsmaade, som Fat- tigvæsenet bruger, naar det bliver nødsaget til at tage en Kvinde med uægte Børn under Forsør- gelse, at sætte hende ind i en Evangsarbeidsanstalt. Det har jeg paa ingen Maade sagt. Men jeg sagde, at Fattigvæsenet havde denne Magt over hende, naar det finder, at det er hendes egen Skyld, at hun ikke kan forsørge Barnet; det er stemmende med Lovgivningens Ord og vistnok ogsaa med den Fremgangsmaade, man følger i Praxis. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Gustruen skal jeg slet ikke mere komme ind paa Realiteten; thi det er vistnok i det Væsentlige uddebatteret. Jeg skal kun tilføje, at det dog i alt Fald forekommer os at være Noget, som man maa være enig om, at det er en ganske ander- ledes stærk og nær Forpligtelse, der paahviler Gustruen, end den, der paahviler de i § 11 om- handlede Personer, og derfor forekommer det os, at det at slaa hende i Partform med disse Personer og stille hende paa samme Fod som dem, er en Mis kjendelse af Forholdet. Forøvrigt maa vi jo overlade det til det høie Thing, hvorledes det vil stille sig til dette Spørgsmaal paa Overgangstadiet, idet man vel tør sige, at der ved tredie Behandling vil komme en lignende Afstemning om dette Spørgs- maal i Stand, efterat der er forudgaaet en Kon- ference med den høitærede Justitsminister. Jeg tror, at jeg nu ikke længere bør lægge Beslag paa det høie Things Opmærksomhed ved dette Kapitel; jeg vil vistnok komme til i de følgende Dage i Anledning af den tilbagestaaende Del af Lovfor- slaget at forsynde mig haardt i Retning af at lægge Beslag paa Thingets Opmærksomhed.

Griksen: Jeg takker den ærede Ordfører for den Oplysning, han har givet om de Bestem- melser, der indeholdes i den svenske og norske Lovgivning med Hensyn til det omhandlede Spørgs- maal, men jeg er uenig med den ærede Ordfører i den Opfattelse, at disse Bestemmelser, som de

nu lyde, ere strengere end de her foreslaaede, net- op fordi der ikke er nogen Lovbestemmelse, hvor- ved der kan paalægges Noget at betale et vist Beløb aarligt til de vedkommende Slægtninge, hvilket Beløb inddrives ved Evangsforanstaltning- er, hvis det ikke betales. Deri ligger, at Bestem- melserne her ere langt strengere. Derfor den svenske Lovgivning kun bestemmer, at Fattigvæse- net ikke antager Noget til Forsørgelse, naar Slægt- ningene ere i Stand til at forsørge Vedkom- mende, og den saa forresten ikke indeholder nogen Evangsbestemmelse i saa Henseende paa samme Tid, som man, efter hvad jeg har hørt, ikke er saa nøiende med Hensyn til Bøtteri — jeg har hørt det, men ved naturligvis intet Nærmere der- om — saa bliver Bestemmelsen i den svenske Lov- givning langt mildere end den her foreslaaede.

Ussing: Med Hensyn til hvad den høit- ærede Landsstingsmand for 9de Kreds (Strup) bemærkede om, at naar Afsoningen kun blev be- stemt til simpelt Fængsel, vilde Fattigvæsenet sand- synligvis ikke faae Meget ind af de Bidrag, her er Tale om, skal jeg paa den ene Side gjøre den Bemærkning, at Fattigvæsenet jo vil beholde den Udgang, det nu har, til at anvende Udpantrning og til at lægge Beslag paa de Paagjældendes Løn, hvis de ere Tjenestefolk — det er jo ikke Meningen med mit Endringsforslag at gjøre no- gen Forandring deri — og paa den anden Side vil jeg bemærke, at det fra den økonomiske Side set kunde være et Spørgsmaal, om Fattigvæsenet egentlig vilde være overmaade vel tjent med det Expedient, som Udvalget har givet det; thi det er et Spørgsmaal, om det egentlig er økonomisk rigtigt, for at erhverve et Alimenterationsbidrag paa en halv Snes Daler, at anvende de betydelige Om- kostninger, der medgaa til at sætte den paagjæl- dende Person ind i en Evangsarbeidsanstalt. Der skal jo betales baade Transport derhen og tilbage igjen og Underhold i Anstalten; det koster ikke saa ganske Lidt. Dette gaar vel af Delinkvent- udgifterne, o: det gaar ikke af den enkelte Kom- munes Kasse, men af Amtskommunens; tænker man sig imidlertid den samme Fremgangsmaade anvendt i alle Kommuner, bliver det Dip som Sap. Jeg vil endnu kun gjøre den Bemærkning overfor den høitærede Landsstingsmand, at der mellem vore Betragtninger er en Hovedforskjel, som viser sig deri, at han bestandig omtaler denne Afsoning som en Straf, medens jeg paa ingen Maade kan anse det for berettiget at anvende en egentlig Straf, fordi man ikke har Evne til at betale et saadant Bidrag, som der her er Tale om.

Justitsministeren: Medens det meget ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Strup) igaar troede i mine Udtalelser at finde en Beslægtelse over, at jeg ikke havde havt Leilighed til at kon-